

הצעיר ישי גבריאל... שחמת בטלוויזיה... שנועדה להציג לצופים... שראלי הקצר. סירטו של... לרדידות הסרטים של רוב... הובסר שלהם הוקרנו במיסיג... בו מעוף המערך על העוצמה... הישראלי, עוצמה של סיפור... המציג דמויות אמיות.

גלויות

לומרת-פנתרנית שרהילה שרון על תוכניתה, שהיתה נקודת-האור היחידה של מישי

זמרת שרון השירים נגמרים

דרי ראשה-שנה בטלוויזיה, התוכנית, שהוקלטה בקיבוץ צורעה בהרייהודה, איברה כבר את סוד הקסם הקיבוצי, שאיפין את קורמתיה, תוך מעבר חד לארץ-ישראל-השניה, לקבוצת זמרות ממוסביההר, שתפסו בהצלחה את מקום זמרי הקיבוץ. איך-ספק שהמהפך העובר על החברה הישראלית הראה אותותיו גם בתוכנית זו, כאשר המסקנה, למישמע השירים, היתה: מכל שרידי העדות הגלויות בישראל, הולכת ונוצרת תרבות ישראלית, אשר שום קו אידאולוגי או עדתי אינו מסוגל לפצלה. יחד עם זאת, יש ירידת-מה ברמת הרפרטואר. נראה כי לשרהילה שרון עומרים להיגמר השירים.

צל"ג

מעגלי-יומרה

למפיקה דנה כוגן, על תוכניתה היומרת נית סיכומים, מעגלים תשמ"ג, שהוקרנה בערב השירורים האחרון של שנת תשמ"ג. תוכנית זו, אשר שימשה תחליף לסיכום הרשתי ראוי לשמו של שנה מקוללת זו, מאפיינת את גישתה של הנהלת-הטלוויזיה הנוכחית להתעלם מן השנוי במחלוקת ציבורית כלשהי, וכאשר מתחמק קים, מתנפחת לה היומרה, שאיפיינה מישדר זה. הרושם של הצופה התמים בתוכנית זו, ששאפה לוסקת את הישגי התרבות הישראלית בשנה שחלפה, הוא שהתרבות הישראלית היא בבחינת מוליד

החרם של שניצר

אווירה של מתח שוררת בחדר-האחרונים בין עורך מעריב שמדואל שניצר ובין עוזכי תוכנית-הרדיו מאחרי הכותרות, משה נסטל-באון ומשה מרון.

שורשיה של מתיחת זו, בפסילה שפסל שניצר את המאמרים של פרופ' שלמה בן-עמי ופרופ' אסא כשר בעיתונו. המאמרים פורסמו באחד השבועונים.

בשל פסילת המאמרים הוזמן שניצר להופיע במאחרי הכותרות ולהבהיר את עמדותיו. אולם שניצר סירב להגן בתוכנית על עמדותיו.

שניצר אף ניסה להפעיל לחצים על עוזכי מאחרי הכותרות, בנוסח: אנחנו נאסור על כתבי מעריב להופיע בתוכניתכם! תשובת עוזכי מאחרי הכותרות: או נביא את כתבי ידיעות אחרונות! ריכזה את איומו של שניצר. השיא בחדרם של שניצר על תוכנית הרדיו היה בשבת האחרונה, כאשר סירב להשתתף בפאנל העוזכים שבחרו את עיתונו השנה. שניצר העדיף לבחור בגלי-צה"ל.

ליצנות דתית

למנהל מחלקת הדת של הטלוויזיה בנימין צביאלי, על הופעתו של הרב הראשי האשכנזי יצחק שפירא, לקראת חצות היום הלפני אחרון של שנת תשמ"ג. הרב-הראשי נשא דרשה מובנת לציבור שאינו צופה בטלוויזיה, תוך שהוא מתעלם מהבעיות האמיתיות, אשר פקרו את החברה הישראלית במהלך השנה החולפת, ובעיות שיעמדו לפני חברה זו במהלך השנה הקרובה. כסמכות דתית עליונה, הוכיח הרב שפירא את אטימותה של הדת לרחש הרחוב. ככלל, בהבאת דבר הרב הראשי, לקראת חצות לילה, כאשר רוב הצופים חולמים במיטותיהם, יש משום ליצנות דתית, שאינה במקומה.

טלוויזיומק

למנהל הטלוויזיה טוביה סער ולמנהל מחלקת התוכניות שלה, צבי (צביקה) שפירא, על מיכלול מישדרי ראשה-שנה, שהציגו את הצנינות והאטימות של מנהלי מדיום זה לקהל צרכניו, ואת תחושת הכיטחון הנובעת מהעדר ערוץ מתחרה.

את מקום המישדרים המיוחדים לחג, שהובאו בשנים עברו, מילאו על המסך סרטים סינמסקופיים, שחלק לא-מבוטל מהצופים הספיק לראותם בשנים האחרונות (נמל תעופה והאורינט אקספרס). המישדר המקורי היחיד היה זה של שרהילה שרון. לשיא האטימות הגיעו מתכנני מישדרי ראשה-שנה כמישדר טלוויזיה מצולם של המחזה "תחנת אוטובוס", שהוקרן בערב החג. המישדר סילק מבתיהם את מרבית צופי הטלוויזיה.

הרושם הנוצר, למראה מדיניות הקרנת סרטים חרשים במסך הקטן, וסילוק תוכניות מקוריות בו, מעיד כאלף עדים על המדיניות של סער את שפירא. וכמאמר אחד מאנשי צמרת הטלוויזיה, המנהל האידיאלי של הטלוויזיה הישראלית בימים אלה, עשוי להיות יורד התאחדות בעלי בתי-הקולנוע.

כיפורים שכאלה

למנהל חטיבת החדשות של הטלוויזיה יאיר שטרן, על איכות רמת ריווחי החדשות במהלך ארבעת ימי החג (רביעי עד מוצ"ש). כאשר בלבנון נטבחו מאות חפים מפשע, באיזורים רים אשר ננטשו רק כמה ימים קודם לכן בידי כוחות צה"ל, הסתפקה חטיבת החדשות בהבאת קטעי ריווח קצרים מכתבים זרים (כאמצעות הלויין), עוור שכתבי "מבט" חגגו את החג בבתיהם. התחושה, שנוצרה למראה מהדורות

החדשות האלה היא, כי בשנים האחרונות שכחו בטלוויזיה את התפקיד העיתונאי.

לקראת יום-הכיפורים הממשמש ובא, אמר אחד מוותריו כתבי "מבט", בעצב: אם ביום הכיפורים הזה תיפרוץ מילחמת-פתע, כפי שפרצה עשר שנים קודם לכן, איני יודע אם צה"ל ייתפס עם המיכנסים למטה, אבל ברור לי שהטלוויזיה תיתפס גם עם התחמונים למטה. חטיבת החדשות הזאת אינה מאורגנת לתיפעול שידורים רכי-היקף. הרב היחיד שיהיה נכוחה לעשות, זה יהיה כמינהגה בשנים האחרונות: רדיו מצולם מהאלוף!

מאחרי הקלעים הכישלון של סער

לסדרת כישלונותיו של מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, הצטרף כישלון נוסף, והוא כישלון

עורך שניצר במקום

תגובת עוזכי מאחרי הכותרות: שידורו של נח מוזס, עורך ידיעות אחרונות בראש רשימת העוזכים.

עמוס ארבל אינו נהנה מיוקרה רבה. הראייה: כל כתב בטלוויזיה החפץ להכין כתבה בנושאי תרבות ואמנות עושה זאת, תוך התעלמות ממעמדו של ארבל ככתב האחראי לענייני תרבות ואמנות.

בשבוע שעבר הסתבך ארבל בעקבות כתבתו על המחזה מרד הימאים, ששודרה בחשבוע יומן אירועים, בשל השימוש שעשה בקטעי סרטו של הבימאי יהודה ג'אר ("ג'אר") נאמן, יא ברעכען, העוסק במרד-הימאים.

שיא זילולום של הכתבים בארבל היה, כאשר פירסם ג'אר נאמן מיכתב למערכת בהארץ, שבו קבל על הגניבה הטלוויזיונית, שארבל גנב מסרטו. אחד הכתבים הציע להציג את ארבל בראש הרסק לפלגיאטים (גניבות ספרותיות).

ארבל התעלם מהגהגים המחייבים של מיסמך נקדי, המורה לכתבי טלוויזיה לציין בגוף הכתבה שימוש בקטעי ארכיון, ומקורותיו — בין

כתבת-רבות ארבל גניבה ספרותית!

השאר תצלומי העולם הזה. לא ברור אם מעשהו של ארבל ייבדק.

טבח וצביעות

במלאת שנה לטבח הפלסטינים במחנות צברה ושאלילא, מן הראוי להזכיר את אחד הפרקים האפלים של הטלוויזיה הישראלית, נכון לעכשיו. טלוויזיה זו, שכמעט בכל מהדורת מבט שלה מוזכר ריכוז חופש הפרט בברית-המועצות, הומינה לפני כשנתיים חצי סרט תיעודי אצל הבימאי אמנון רובינשטיין (לא המישפטן והח"כ), על טבח הארמנים בידי התורכים בימי מילחמת העולם-הראשונה.

לחצים המופעלים בידי מישדר-החוק התורכי על מישדר-החוק הישראלי, הממשיך בלחצים על הטלוויזיה הישראלית, הביאו להקפאת הקרנתו של סרט זה, מתוך "מניעים מדיניים". בעשרת ימית-שנה בין "כסה" לעושר מן הראוי שמנכ"ל רשות השידור יוסף לפיד, המזכיר את השואה ככל הודמנות, יחזור ויהרהר באותו סרט על טבח הארמנים, ויאשר את הקרנתו, ולו ככפרה על טבח צברה ושאלילא.

פלניאט

כתב הטלוויזיה לענייני תרבות ואמנות

המנצח האמיתי: לפיד

האווירה השוררת במסדרונות בניין הטלוויזיה, מאז הישמע דבר התפטרותו של מנצחם בגין היא, שהמרוויח היחיד מן ההתפטרות עשוי להיות מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד.

לפיד, שהשיא את עצמו במהלך השנים האחרונות על "צדו" של מנצחם בגין, והשיא היה כאשר מזכירו האישי של בגין, יחיאל קדישאי, אמר לכתב הטלוויזיה מנצח רז: "מדוע אינכם שותפים ויוצרים מצב שבו נוכל לסלק את לפיד?" בזמנו של לפיד אמנם איברה הטלוויזיה את מרבית כתריה, אך המשיכה, למרות הכל, לעמוד כעצם בגרון השילטון, וזאת מעצם מהותה. עוור כמה חודשים התעדרו אנשי של בגין למנות לתפקיד רשות השידור אחד משלהם, במטרה להפוך את הטלוויזיה לטלוויזיה של השילטון. היה מוסכם על הכל, שלפיד יסיים קרנציה וישוּב למעריב.

אולם התפטרות מנצחם בגין, עליית כוחו של השר דודי לוי (הכפלת כוחו כמרכז הגבחה הבא של חרות) והטיפול הניתן שהטלוויזיה טיפלה ביצחק שמיר — יצרו מצב חדש לגבי עתידו של לפיד כמנכ"ל רשות השידור.

סיכוייו של לפיד להיבחר לקדנציה נוספת כמנכ"ל, גברו. גברה גם אפשרות השפעתו בהמצאת לבחירת חברי המליאה החדשה הנוצרת והעורך המנהל של הרשות.